

gen hos regionsledelsen i AF-Storkøbenhavn, at man gerne ser, at medarbejdere i kraft af deres faglige indsigt deltager i den offentlige debat om arbejdsmarkedspolitikken. Videre siges det, at regionsledelsen over for såvel forfatteren til den avisartikel, som er omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, som samtlige medarbejdere har anført, at ledelsen ikke ønsker at hindre den almindelige ytringsfrihed, som enhver medarbejder har som offentlig ansat og som privat person.

De forhold, som regionsledelsen over for den pågældende medarbejder har fremført som uacceptable, er ifølge redegørelsen alene de følger-virkninger, som ukorrekte oplysninger giver i forhold til omverdenens opfattelse af AF som offentlig institution og i forhold til samarbejdet internt i institutionen.

Det påpeges i redegørelsen, at oplysningerne i artiklen om antallet af ledere og akademikere er ukorrekte, og at dette er medvirkende til at give et forvrænget billede af AF-Storkøbenhavns ledelsesstruktur. Det findes uacceptabelt, at artiklens forfatter lader nogle kolleger fremstå som en gruppe medarbejdere, der udfører formålsløst arbejde, og som kender meget lidt til arbejdet på gulvet, hvilket er medvirkende til, at ethvert initiativ til et godt arbejdsklima og samarbejde hæmmes. Det er dernæst ledelsens opfattelse, at medarbejderens kritik burde være fremført via AF's interne kanaler. De kanaler, som medarbejdere kan benytte, hvis der er forhold i institutionen, som man ønsker ændret, er dels de etablerede samarbejdsudvalg, dels de almindelige ledelsesmæssige referencer, herunder drøftelser på medarbejdermøder med lederen i den enkelte enhed.

Det må herefter være min opfattelse, at der ikke i forhold til den pågældende AF-medarbejder eller andre AF-medarbejdere er lagt bånd på ytringsfriheden, når det gælder en åben debat om den måde, AF arbejder på. Jeg vil gerne føje til, at jeg som den minister, der har det overordnede ansvar for arbejdsformidlingen, er tilfreds med, at der til stadighed foregår en debat om AF-systemets måde at fungere på, og jeg finder det ønskeligt, at debatten om AF sker både offentligt og internt i systemet.

Spm. nr. S 1722

Til trafikministeren (19/3 96) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvilke tiltag der er nødvendige for at sikre en fejlfri S-togsbetjening ud fra en vurdering af, hvorledes

- vejrligsmæssige forhold medfører problemer i driften som følge af sporskifteproblemer og andre forsinkende tekniske vanskeligheder,
- vejrligsmæssige forhold medfører problemer i driften som følge af mangelfuldt materiel og heraf følgende øgede reparationer af materiellet,
- hærværksmæssige forhold medfører problemer i driften som følge af mangelfuldt materiel og heraf følgende øgede reparationer af materiellet,
- hærværksmæssige forhold medfører problemer i driften som følge af hærværk under kørsel,
- lokoførermangel påvirker driften,
- eventuelle andre årsager påvirker driften, idet der for hvert punkt bedes anført dets relative andel i aflysninger og driftsforsinkelser i januar og februar 1996, samt hvilke tiltag, herunder investeringer, der er nødvendige for en minimering af disse samt en vurdering af, hvad hvert af disse vil koste?»

Begrundelse

I en 3-ugers-periode omkring nytår 1995-96 var 400 af DSB's 580 S-togvogne ude af drift, hvilket medførte urimelig mange aflysninger og forsinkelser i S-togsdriften. I februar voksede problemerne kraftigt. En sådan situation er helt uacceptabel for et kollektivt trafiktilbud i Danmarks hovedstad, hvor netop S-togene bør fremstå som et velsmurt alternativ til privatbilismen.

Spørgeren ønsker med spørgsmålet at få belyst de faktiske årsager til de mange driftsforstyrrelser og aflysninger ikke alene i den pågældende periode, men set over en længere tidsperiode, og hvilke tiltag der skal til og til hvilken pris for at sikre en optimal S-togsdrift i hovedstaden. Med optimal forstås en i princippet fejlfri drift, hvor kun rent uforudsete hændelser skal kunne medføre aflysninger og forsinkelser, hvilket de ovennævnte punkter ikke opfattes at tilhøre, da der er tale om kendte faktorer, som der kan tages højde for i planlægningen, selvfølgelig under forudsætning af, at der er ressourcer hertil.